

در انتظار تایید ستاد مقابله با کرونا برای استارت فوتبال از اواسط خرداد

گزارش سایت بلژیکی از خریدهای این فصل یوپن

تاثیر گذاری ابراهیمی ناگامی عزت اللهی

شماره مسلسل ۳۷۶۷
بکشنه ۱۴ اردیبهشت ۱۳۹۹
۹ رمضان ۱۴۴۱
۳۰ می ۲۰۲۰
شماره ۳۰۲۹

فرهیختگان ورزشی

| Sun | 3 May 2020 | vol.10 |
No. 3029 | 16 Pages

موسوی: چک و سفته نداشتند، خودشان پیشنهاد جریمه دیر کرد دادند

وزیر شخصا خواست به استقلال پول بدهم

آقایان به بهانه استرا به قطر رفتند تا با دی بیاسی تمام کنند! ■ اگر سندی از کمکم به پرسپولیس بود تا حالا منتشر می شد

«فرهیختگان» گزارش می دهد؛ چرا سرخابی ها از فروش بازیکن درآمد کافی ندارند؟

بند بندگی مدیران در قرارداد بازیکنان!

این ضرر و زیان در شرایطی ایجاد می شود که برخی بازیکن با قرار دادن این بند در قراردادشان به جای اینکه دنبال پیشنهاد خارجی و ترانسفر و پیشرفت باشند، در پی آن هستند که با استفاده از این بند از باشگاه خود امتیاز بگیرند. یعنی به این شکل که آنها در میانه فصل یک قرارداد خارجی را بهانه می کنند و با استفاده از فضای مجازی و برخی رسانه ها آن را کاملاً جدی نشان می دهند و سپس در جلسه با مدیر باشگاه می پذیرند که با اضافه شدن مبلغی مشخص و البته قابل توجه، به قراردادشان پایبند باشند و قید ترانسفر شدن را بزنند. اینها باعث می شود باشگاه های ما نه تنها نتوانند از یک بازیکن درآمدزایی کنند، بلکه گاهی مبلغ یک بازیکن در طول فصل حتی دوبرابر هم بالاتر برود و همین موضوع باشگاه ها را تا آستانه ورشکستگی پیش برده، چرا که خبری از درآمد نیست و تنها هزینه صورت می گیرد.

پیگیری های «فرهیختگان» از مدیران قبلی و فعلی سرخابی ها نشان می دهد همین حالا نفرت زیادی در دوتیم در قراردادشان بند جدایی دارند و برخی شان نیز در طول فصل های اخیر بارها با تحت فشار گذاشتن باشگاه، رقم قراردادشان را بیشتر از حد توافق شده بالا برده اند. مدیران هم معمولاً زیر بار این مساله می روند، چرا که می دانند عمر درازی در این باشگاه ها ندارند و نمی خواهند جدایی ستاره های محبوب هواداران در دوره آنها رخ دهد!

اکثر بازیکنان بدون اینکه ریالی به باشگاه برسانند، اقدام به ترک تیم می کنند، همین مبلغ هم برای سرخ ها نعمتی بود. از این موضوع که عبور کنیم در چندسال گذشته جز طارمی و به تازگی بیرانوند، هیچ بازیکنی برای پرسپولیس آورده مالی بالایی نداشته است.

البته این موضوع در استقلال در سال های اخیر شکل دیگری داشته است. آنها بابت انتقال سیدمجید حسینی همراه حق رشد این بازیکن حدود ۶۰۰ هزار دلار درآمدزایی کرده اند و انتقال صیادمنش ۸۵۰ هزار دلار نصیب آبی های پایتخت کرده است، اما در همین استقلال هم بوده اند بازیکنانی مثل امید ابراهیمی که بدون حق انتقال این تیم را ترک کردند یا امید نورافکن که تنها با ۵۰ هزار دلار حق فسخ با استقلال را برای خودش در قرارداد گنجانند. در واقع سرخابی ها نسبت به باشگاه های موفق، درآمد زیادی در فروش بازیکن ندارند و همین باعث شده اگر بعد از چندسال از فروش یک بازیکن پول خوبی نصیب باشگاه شود تا مدت ها مدیران روی آن مانور دهند!

بندی برای پیشرفت یا گرفتن پول زور؟

هرچند در برخی موارد که در بالا ذکر کردیم باشگاه های ما در انتقال بازیکنان به دلیل بند فسخ قرارداد متضرر شده اند، اما بیشتر ضرر باشگاه ها از این بند کذایی در جای دیگری است.

جدایی را منوط به پرداخت مبلغی دانسته اند که این موضوع کار را کمی برای بازیکنان در هنگام جدایی سخت می کند، اما باعث نشده که بازیکنان در مواجهه با باشگاه موضع پایین تری داشته باشند.

درآمدزایی باشگاه ها چه می شود؟

باتوجه به اینکه باشگاه های ما از دریافت حق پخش تلویزیونی که در تمام دنیا یکی از مهم ترین منابع درآمدی باشگاه هاست، محروم هستند، نقل و انتقال بازیکنان و کسب درآمد ارزی می تواند یکی از مهم ترین راه های پر شدن حساب باشگاه ها باشد که حتی گاهی اوقات می تواند به اندازه اسپانسر یک فصل برای تیم ها درآمد داشته باشد. اما این بندها معمولاً یا دست باشگاه را برای کسب درآمد خالی می گذارد یا آنقدر مبلغ اندکی به باشگاه می رسد که در قبال هزینه های که باشگاه برای پیشرفت بازیکن کرده، عدد بسیار ناچیزی می شود.

به طور مثال مهدی طارمی روزی که راهی پرسپولیس شد یک بازیکن معمولی به شمار می رفت که پس از میدان دیدن در پرسپولیس، توانست پله های ترقی را طی کند و به یکی از ملی پوشان اصلی کشورمان تبدیل شود. او روزی که سرزمین سرخ ها را ترک کرد مبلغ ۵۲۰ هزار دلار نصیب آنها کرد که با احتساب دلار در آن زمان حدود ۴ میلیارد می شد و هرچند پول چشمگیری برای سرخ ها نبود، اما درجایی که

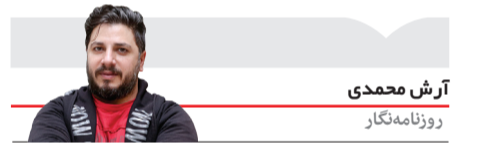
بالاتر را در قرارداد با باشگاه داشته باشند.

چرا مدیران زیر بار این بند می روند؟

معمولاً بازیکنان خواستار این بند در قرارداد، نفراتی هستند که خواهان زیادی در فصل نقل و انتقالات دارند و در این شرایط است که عملاً مدیر باشگاه هیچ اختیاری از خودش ندارد و مجبور است برای اینکه لیست سرمربی خود را تهیه کند، به هر خواسته نامعقولی که از سوی بازیکن مطرح می شود، تن دهد. البته در این بین فشاری را که از سوی هواداران و فضای مجازی به مدیران وارد می شود هم نباید فراموش کنیم که مدیر را وادار می کند که تمام خواسته های یک بازیکن را بپذیرد و البته این پایان کار برای یک مدیر نیست!

انتقاد از مدیران بابت بندهای جدایی

هرچند مدیران برای اینکه خودشان را در دل هوادار جا کنند با هر شرطی بازیکنان ستاره را جذب تیم می کنند، اما بسیار پیش آمده که بازیکنان پیش از پایان زمان قرارداد، اقدام به ترک تیم می کنند و تازه آنجاست که مشخص می شود در قرارداد این بازیکن بند جدایی وجود داشته و جالب آنکه حملات رسانه ای و هواداران به آن مدیر آغاز می شود که چرا حاضر شده چنین بندی را در قرارداد این بازیکن بگنجانند. هرچند به تازگی مدیران هم کمی آبدیده شده اند و این

آرش محمدی روزنامه نگار

باشگاه های ما با اینکه لقب حرفه ای را بدهک می کنند و حتی قرارداد بازیکنان و هزینه های تیم داری در کشورمان به نحو قابل توجهی بالا رفته، هنوز نتوانسته ایم به معنای واقعی کلمه حرفه ای شویم و این را می توان از قرارداد های مربیان و بازیکنان خارجی و حتی داخلی متوجه شد که تا امروز در اکثر پرونده ها نتوانسته ایم پیروز خارج شویم، حالا جدیداً حتی این توان را نداریم که با بازیکنان داخلی خودمان هم قرارداد سفت و سخت ببندیم تا در آینده و بعد از پیشرفت در تیم های بزرگ کشور، بتوان با انتقال شان به کشورهای اروپایی با آسیایی بخشی از مخارج باشگاه داری را جبران کرد.

یکی از مواردی که این روزها عجیب در فوتبال کشورمان باب شده، بند جدایی در قرارداد بازیکنان است و تقریباً هر بازیکنی که کمی برای خودش اسم و رسمی به هم می زند اصرار دارد که این بند در قراردادش گنجانده شود. البته اکثر این بند را در صورت داشتن پیشنهاد خارجی در قرارداد خود قرار می دهند، اما هستند بازیکنانی که پا را از این هم فراتر گذاشته اند و به هزارویک دلیل برای خودشان حق فسخ یک طرفه در قرارداد می گذارند تا بتوانند از هر جهت دست

گزارش

گزارش سایت بلژیکی از خریدهای این فصل یوپن

تاثیر گذاری ابراهیمی، ناگامی عزت اللهی

سیامک چاهی روزنامه نگار

تیم یوپن در رقابت های این فصل لیگ بلژیک دو بازیکن ایرانی در خط میانی و در پست هافبک دفاعی داشت که هر کدام از آنها سرنوشت متفاوتی در این فصل داشتند. امید ابراهیمی که به صورت قرضی از الاهلی قطر به این تیم رفته بود خیلی زود توانست جایگاه ثابتی در ترکیب این تیم میان جدولی پیدا کند و نمایش قابل قبولی نیز داشت. وضعیت سعید عزت اللهی اما کاملاً متفاوت بود. عملکرد او در ملوان نوید ظهور یک هافبک دفاعی آینده دار را می داد. عزت اللهی راهی تیم زیر ۱۹ ساله های آنتلیکومادرید شد و یک سال بعد به روستوف روسیه پیوست؛ اگرچه او یکی از بازیکنان مورد علاقه کارلوس کی روش در تیم ملی بود اما در باشگاه هایش نتوانست موفق باشد و روستوف او را به اکمار روسیه ردینگ انگلیس

و حالا یوپن بلژیک قرض داد تا بتواند به آمادگی مطلوب برسد اما به ندرت توانست جایی در ترکیب این تیم ها پیدا کند.

وزنه مهم در میانه میدان

سایت والفوت بلژیک در گزارشی از بهترین و بدترین خریدهای این فصل یوپن می نویسد: «آخرین بار روز ۷ مارس (۱۷ اسفند) بود که رقابت های لیگ بلژیک برگزار شد و پس از آن مسابقات به تعویق افتاد. یوپن فعلاً در رده سیزدهم جدول قرار گرفته و خطر سقوط آنها را تهدید نمی کند. آنها فصل را بسیار بد شروع کردند و نخستین برد تیم در هفته نهم به دست آمد. این اتفاق برای تیمی که در ابتدای فصل ۱۲ بازیکن جدید به ترکیب خود اضافه کرده چندان عجیب نیست. در ادامه نگاهی به خریدهای موفق و ناموفق این تیم در تابستان گذشته خواهیم داشت.

اولیوبه وردون، مدافع میانی یوپن که به صورت قرضی از آژاکس به این تیم آمده یکی از نقرات جدیدی بود که

نمایشی خوب در خط دفاعی داشت و در دوتل های هوایی و بازیس گیری توپ عملکرد بسیار خوبی داشت. این ملی پوش اهل بنین توانایی بالایی از خود نشان داد و می تواند در آینده نیز برای یوپن مفید باشد. یوردی آمات اسپانیایی که سابقه بازی در بتیس و سوانسی را دارد نیز از خریدهای خوب این تیم بود.

امید ابراهیمی در خط میانی وزنه ای مهم و تاثیرگذار برای پانداها (لقب یوپن) بود. هافبکی سرحال و جنگنده که در ۲۲ سالگی در بیشتر مصاف های یک مقابل یک با بازیکنان حریف موفق بود و عملکرد بسیار خوبی در توپ گیری از هافبک های رقیب داشت. ابراهیمی در این فصل توانست انتظارات را برآورده کرده و نمایش خوبی برای یوپن داشته باشد.

اگرچه یوپن چندین خرید موفق داشته اما درسوی مقابل نفراتی هم بودند که ناامیدکننده ظاهر شدند و بین انتقال های بد باشگاه قرار می گیرند. یکی از آنها آدین لاپنا بود که در پست هافبک دفاعی بازی می کرد و تنها پس از نیم فصل به یک تیم دسته سومی در اسپانیا

فرستاده شد. آدالبرتو پنازندا، مهاجم ونزوئلایی نیز سرنوشتی بهتر از لاپنا نداشت و او هم که گفته می شد بازیکن مستعد و آینده داری است پس از یک نیم فصل ضعیف در لیگ بلژیک به واتفورد، تیم اصلی اش پس داده شد.

سعید عزت اللهی نیز برخلاف هموطنش، ابراهیمی نتوانست فرصت زیادی برای بازی در زمین پیدا کند و کمتر به ترکیب یوپن رسید. لئوناردو روچای پرتغالی هم که در فصل پیش آقای گل لیگ دسته دو بلژیک شده بود هنوز در این فصل نتوانسته دروازه حریفان را باز کند و البته پس از ۲۲۵ دقیقه بازی برای این تیم به شدت مصدوم شد و ادامه فصل را از دست داد.»